

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота з корейської філології на тему:
ЛІТЕРАТУРНА ТЕРМІНОЛОГІЯ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

Студентки групи Пкор21-20
факультету східної і слов'янської
філології
денної форми здобуття освіти
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 35 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (включно),
перша – корейська
Грабовської Вероніки Антонівни

Науковий керівник:
викл. Даліда А. В.

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПОРІВНЯННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ.....	6
1.1. Розвиток літератури в Кореї.....	6
1.2. Літературознавча термінологія: загальні принципи та особливості.....	9
1.3. Сучасний стан літератури та літературознавчої термінології в корейській мові.....	10
1.4. Основні види термінології.....	12
1.5. Вплив глобалізації на взаємодію літературознавчих термінів	14
Висновку до Розділу 1	16
РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ВИКОРИСТАННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ... 	19
2.1. Проблеми перекладу літературознавчих термінів	19
2.2. Особливості термінології в корейській літературі та її використання в історичному підтексті	21
2.3. Словник літературознавчих термінів	26
Висновки до Розділу 2.....	30
ВИСНОВКИ.....	32
АНОТАЦІЯ.....	35
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	36

ВСТУП

Термінологія літератури в корейській мові є надзвичайно важливою темою, яка дозволяє краще зрозуміти корейську літературу, її культурні особливості та широкий історичний контекст.

В основі корейського літературознавства лежить значний словник спеціалізованих термінів і понять, кожен з яких має особливе значення та стосунок. Ключові терміни, пов'язані з жанром, формою, нарративною технікою, символікою та тематичними мотивами прояснюють основні елементи корейської літературознавчої термінології.

Корейська література, написана протягом багатьох століть, охоплює різноманітні жанри, стилі та теми, відображаючи складну історію, культурну спадщину та суспільні цінності країни. Корейська літературна традиція еволюціонувала від давньої поезії до сучасних романів, черпаючи натхнення з місцевих звичаїв і зовнішніх впливів.

Актуальність дослідження полягає в розкритті основних принципів та культурних значень, закладених в корейській літературній традиції, досліджуючи історичний розвиток цих термінів і їхнє використання в різних літературних контекстах.

Крім того, це дослідження розгляне проблеми та труднощі, пов'язані з перекладом корейської літературної термінології на інші мови, враховуючи нюанси та культурні особливості термінів, а також можливі наслідки, які вони можуть мати на міжкультурне розуміння та інтерпретацію літератури.

Завдяки всебічному вивченню літературної термінології в корейській мові це дослідження прагне сприяти глибшому сприйняттю та розумінню корейської літератури як у самій Кореї, так і за її межами. Висвітлюючи лінгвістичні, культурні та історичні виміри корейських літературних термінів, ми прагнемо сприяти міжкультурному діалогу, культурному обміну та збагаченню глобального дискурсу про літературу.

Об'єктом дослідження виступають історія корейської літератури та літературні терміни.

Предметом дослідження є літературознавча термінологія в корейській мові.

Метою цього дослідження є вивчення різноманітності літературних термінів, які використовуються в корейській мові, а також їхнього значення, розвитку та ролі в формуванні дискурсу, що стосується корейських літературних творів. Вона полягає в тому, щоб розширити дискурс про корейську літературу, надаючи важливе розуміння її лінгвістичних і концептуальних основ, а також сприяючи кращому розумінню різноманітних форм самовираження, представлених у корейській літературі. Отримані результати дослідження можуть бути корисні для літературознавців та вчених, які хочуть розширити своє розуміння корейської літератури та її термінів.

Для досягнення поставленої мети є необхідність у виконанні таких завдань:

1. Розглянути історичний контекст формування літератури в Кореї.
2. Розібрати види літературознавчої термінології та її особливості.
3. Проаналізувати проблематику перекладу корейської літературної термінології.
4. Скласти перелік словникової термінології по категоріям.

Окрім заглиблення в тонкощі літературної термінології, це дослідження має на меті контекстуалізувати ці терміни в ширшому ландшафті корейської літератури, враховуючи їхній зв'язок з історичними подіями, культурними рухами та суспільними зрушеннями. Вивчаючи, як літературознавча термінологія розвивалася з часом і пристосовувалася до мінливих літературних тенденцій, ми можемо глибше зрозуміти динамічну взаємодію між мовою, культурою та літературою в Кореї.

Цьому дослідженню важливо сприяти глибшому та всебічному розумінню корейської літератури та її місця у світовому літературному каноні. Проливаючи світло на тонкощі літературознавчої термінології корейської мови, ми сподіваємося надихнути подальші дослідження, діалог і вдячність за багату культурну спадщину корейської літературної традиції. Завдяки міждисциплінарному дослідженню та міжкультурному обміну ми можемо встановити глибші зв'язки між мовами,

культурами та літературами, збагачуючи наше колективне розуміння людського досвіду.

Новизна та практичне значення роботи розкривається в допомозі науковцям та ентузіастам через використання цих термінів як основу критичного аналізу, здійснювати власні дослідження, аналізувати, інтерпретувати та оцінювати корейські літературні тексти з точністю та глибиною.

Крім того, це дослідження надає роль літературознавчої термінології у формуванні критичного дискурсу та наукового пошуку в галузі корейського літературознавства. Аналізуючи способи використання цих термінів в академічних дослідженнях, літературній критиці та педагогічній практиці, ми можемо отримати уявлення про методології, підходи та теоретичні рамки, які лежать в основі вивчення корейської літератури.

Обсяг роботи складає * сторінок.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до розділів, загального висновку роботи, анотації корейською мовою та списку використаних джерел.

РОЗДІЛ 1. ОСОБЛИВОСТІ ТА ПОРІВНЯННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

1.1. Розвиток літератури в Кореї

Література – це мистецтво вираження людських ідей і почуттів мовою на папері. Будь-яке мовне мистецтво, усне чи письмове, входить до неї, розширює її кордони та можливості. Корейський народ історично пережив багато випробувань і труднощів, і його література відображає національну свідомість, яка вистояла в цих випробуваннях і продовжувала боротися за виживання. Безперечно, що через традиційну соціальну орієнтацію, в якій домінує східна етика, корейська література має ретроспективне або орієнтоване на минуле мислення, а не динамічне і спрямоване в майбутнє. Однак, коли ми подивимося на корейську літературу з макроперспективи, то побачимо, що вона змогла продовжити свій довгий шлях від первісних часів до наших днів, не вичерпавши власної традиції та унікальної творчої мотивації у відповідь на історичну дійсність.

З іншого боку, корейський народ з незапам'ятних часів мав власну мову для вираження своїх думок і почуттів, але лише набагато пізніше у нього з'явилися власні сценарії для їх написання. Іншими словами, до створення Хунмінчоним (훈민정음) на початку правління династії Чосон (조선) їм доводилося запозичувати звуки і значення китайських ієрогліфів, які мають іншу фонологічну і граматичну систему. Хянчаль (향찰) або Іду (이두) вже мали місце в період Трьох Держав, але в той же час паралельно і розвивалася літературна діяльність традиційно китайською Ханмунчхе (한문체), і це тривало навіть після появи Хангиля (한글), аж до початку 20-го століття.

Загалом корейську літературу прийнято класифікувати відповідно до зміни династій, тому літературу до заснування трьох королівств – "Когурьо (고구려)", Пекче (백제) та Сілла (신라) – називають "літературою періоду Санго (상고시대의 문학)"; літературу періоду заснування Трьох Держав – "літературою періоду Трьох Держав (삼국시대의 문학)"; літературу від об'єднання трьох держав у Сілла (신라)

та до його знищення – "літературою періоду Об'єднаного Сілла (통일신라시대의 문학)"; літературу від заснування Корьо (고려) та до його знищення – "літературою періоду Корьо (고려시대의 문학)"; а літературу від заснування Чосон до Імчжинської війни (임진왜란) – "біографічною літературою Чосон (조선 전기 문학)". Література відтоді і до Реформації Кугак називається "пізньою літературою Чосон (조선 후기 문학)" і в сукупності відома як класична література (김태준, 1931).

На противагу цим класичним літературам, нову літературу, або ту, що розвивалася під впливом заходу, називали газетною.

Найдавніші відомі приклади корейської літератури належать до періоду Трьох Держав, який тривав з 1 століття до н.е. до 7 століття н.е. Література цього періоду була переважно усною і складалася з епосів та історичних хронік. Найвідомішим з цих творів є "Самгукюса (삼국유사)" – збірка легенд, міфів та історичних розповідей періоду Трьох королівств. Іншим важливим твором цього часу є "Самгуксагі (삼국사기)". За часів об'єднаного періоду Сілла (668 - 935 рр.) були створені перші письмові пам'ятки корейської літератури. Цей період характеризувався поширенням буддизму, і багато творів, написаних у цей період, були буддійськими текстами. Вісімдесят п'ять тисяч сутр Будди, збірка буддійських писань, була вирізана на дерев'яних табличках у цей період і вважається шедевром східноазійського буддійського мистецтва.

Династія Корьо (918 - 1392 рр.) стала свідком появи нової літературної традиції, яка зазнала значного впливу китайської культури. Період Корьо відзначився розквітом поезії, і деякі з найвідоміших поетів в історії Кореї жили в цей час. Найвідомішим з цих поетів був Со Чон Чжу (서정주), який вважається одним з найвидатніших поетів в корейській літературі. Серед інших видатних поетів цього періоду – Лі Кю Бо (이규보; 1168 - 1241 рр.), якого вважають однойменним поетом династії Корьо, та Хван Чжин И (황진이; 1506 - 1560 рр.) – куртизанка й поетеса, що стала символом жіночності і таланту. Період Корьо також став періодом розвитку корейського роману. У цей час був написаний перший корейський роман "Повість про Хон Гільдона (홍길동전)", який розповідає історію Хон Гільдона, юнака, що народився в сім'ї аристократа і простої матері,

який стає героєм і захисником пригноблених. Роман був популярним серед нижчих класів і вважається класикою корейської літератури.

Династія Чосон (1392-1910 рр.) стала поворотним моментом у корейській літературі. Династія характеризувалася сильним конфуціанським впливом і зосередженням на моралі та етиці. Література цього періоду була значною мірою зосереджена на просуванні конфуціанських цінностей та освіті громадськості. Найвідомішим літературним твором цього періоду є "Хроніка династії Чосон (조선왕조실록)" – вичерпний запис корейської історії та культури. Іншою помітною подією за часів династії Чосон була поява пансорі (판소리), традиційної форми корейської оповідної пісні. Історії, що розповідалися у виставах пансорі, часто базувалися на популярних народних казках та легендах. Найвідоміша пансорі – "Чуньян (춘향)", яка розповідає історію молодої жінки, що закохується у шляхетного чоловіка і мусить подолати багато перешкод, щоб бути з ним.

Сучасна ера корейської літератури розпочалася з японською колонізацією Кореї у 1910 році. У цей період корейська література зазнавала жорстоких утисків з боку японської колоніальної влади, а багато корейських письменників були змушені писати японською мовою або переслідувалися за популяризацію корейської культури та мови (조윤제, 1937). Після закінчення японського панування у 1945 році корейська література пережила відродження, оскільки письменники прагнули повернути свою культурну спадщину та висловити свій досвід колоніального періоду. Одним із найвпливовіших письменників цього періоду був Лі Кван Су (이광수), який вважається батьком сучасної корейської літератури. Він був плідним автором романів, есеїв та п'єс, його твори стосувалися тем сучасності, націоналізму та соціальної справедливості (Kim Kichung, 1996). У 1960-1970-х роках корейська література переживала період експериментів та інновацій, коли письменники відходили від традиційних форм і досліджували нові стилі та техніки. Одним із найвідоміших письменників цього періоду був Кім Нам Чжу (김남주), відомий своєю експериментальною поезією та прозою, що кидала виклик традиційним літературним конвенціям (Kim Kichung, 1996). У 1980-х і 1990-х роках спостерігалось відродження інтересу до

традиційних форм корейської літератури, оскільки письменники прагнули заново відкрити для себе багату культурну спадщину своєї країни.

1.2. Літературознавча термінологія: загальні принципи та особливості

Літературознавча термінологія – це система термінів та понять, які використовуються в літературній науці для аналізу, розуміння та опису літературних явищ, творів та творчих методів. Ця термінологія включає в себе терміни з різних галузей літературознавства, таких як літературна теорія, історія літератури, стилістика, метрика, аналіз тексту та інші. Вона допомагає дослідникам та критикам точно та систематично висловлювати свої думки та аналізувати літературні явища.

Термінологія, так як і сама література, поділяється на усну і писемну, а також включає в собі терміни з перекладів національної літератури та іноземної літератури різними мовами.

До першого типу відноситься документальна літературна термінологія, яка включає репортажі та літературу про подорожі й дослідження, а до другого так звана опорна термінологія (антивоєнна), термінологія диверсії, партисипатії, заворушень, абсурду, сатири, демократична термінологія, просвітницька, критична, фізична тощо.

Іноді літературну термінологію розглядають у тому ж вимірі, що й просвітницьку, критичну літературу, фізичну літературу тощо. Це класифікації, засновані на темах або тематичних питаннях.

З точки зору просторової класифікації можна розрізнити світову та національну термінологію, а з точки зору історичного часу – категорію термінології громадянської літератури. З точки зору якості твору та авторського ставлення, вона поділяється на термінологію чистої літератури, конвенціональної літератури та популярної. Проте порівняльне літературознавство, як галузь літературознавства, має дещо інше значення, ніж перелічені літературознавчі терміни.

1.3. Сучасний стан літератури та літературознавчої термінології в корейській мові

Нині корейська література та відповідна літературна термінологія переживають динамічний процес зростання та трансформації, втілюючи численні грані корейської культури та суспільства.

Сучасна корейська література, почала розвиватися з падінням епохи Чосон. Спочатку письменники намагалися писати щасливі історії, щоб відволіктися від страждань під японським пануванням, але до 1920-х років вони стали більш песимістично оцінювати свої страждання, а отже, їхні теми та сюжети змінилися (Lee P. H., 2003). Японські окупанти часто піддавали письменників цензурі, а їхні твори використовували проти них у судовому переслідуванні. Коли багато хто приєднався до руху за незалежність, саме письменники стали мішенню для переслідувань.

Те, що донедавна було притаманне Південній Кореї: ідея цензури. Митці, особливо письменники, стикалися з суворою цензурою щодо того, що можна і що не можна зображати.

У сучасному світі, де технологічний прогрес та глобалізація визначають нові реалії, культурна сцена Кореї відіграє важливу роль у відображенні та адаптації цих змін у літературі та літературному дискурсі. Сучасна корейська література, з одного боку, відображається в різноманітності та актуальності тем і жанрів, з іншого – супроводжується постійним розвитком термінології, що відображає нові концепції та тенденції.

Значною мірою, сучасна корейська література є віддзеркаленням суспільних, культурних та технологічних змін. Мультимедійність стає невід'ємною частиною літературного процесу, з'являються нові формати літератури, такі як веб-література та цифрові книги. Крім того, популярність манги та веб-туне, що активно розвиваються в корейському суспільстві, свідчить про інтерес молодого покоління до нових технологій та культурних виражень.

Проте, під впливом глобалізації та взаємодії з іншими культурами, корейська література та літературознавча термінологія також зазнають змін. Збільшення міжнародної відомості про корейську культуру спричиняє потребу у перекладі літературознавчої термінології та взаємному впливі термінів з інших культурних традицій. Крім того, поява нових літературних концепцій та технологій створює необхідність у розробці нових термінів, які відображають сучасні реалії.

Таким чином, розвиток сучасної корейської літератури та літературознавчої термінології відображає складну взаємодію між традиційними та новими культурними цінностями, технологічними досягненнями та глобальними тенденціями. Відкритий діалог між поколіннями та культурами, а також постійний розвиток термінології є ключовими елементами у збагаченні та просуванні корейської літературної та культурної спадщини у світовому контексті.

Сучасний розвиток корейської літератури та літературознавчої термінології свідчить про глибокі зміни у сприйнятті культурних цінностей та трансформації літературного дискурсу. Це також відображається у взаємодії з глобальними культурними та технологічними тенденціями, що дозволяє корейській літературі стати частиною світового літературного ринку (Park Eun Joo, 2018).

Одним із ключових аспектів цього процесу є збереження та відродження традиційної корейської літератури в нових умовах. Сучасні письменники та літературні критики намагаються зберегти дух національної спадщини, використовуючи сучасні форми та технології. Водночас, вони експериментують з новими жанрами та підходами, щоб відобразити сучасні реалії та виклики.

Крім того, активний діалог між сучасними корейськими письменниками та літературними критиками сприяє постійному розвитку літературознавчої термінології. Цей процес відкриває нові шляхи для розуміння та аналізу сучасної корейської літератури, а також збагачує міжнародну літературну спільноту новими концепціями та підходами.

У світлі цих тенденцій важливо зазначити, що сучасна корейська література та літературознавча термінологія не тільки відображають сучасні культурні та соціальні процеси в Кореї, але й активно впливають на глобальну літературну сцену.

Їхня унікальність та інноваційність стають джерелом натхнення для письменників та дослідників з усього світу, сприяючи розширенню культурного обміну та розумінню міжнародної літератури.

1.4. Основні види термінології

Загалом, кожен тип літературознавчої термінології відповідає існуючому виду літератури, його жанру або її тематиці:

Термінологія національної літератури (국민문학)

Література в сучасному західному світі визначається національною мовою кожної країни як щось багате на національний характер. Терміни розкриваючи той самий характер спільної національності і будуть термінологією національної літератури, тобто лексика, що відповідає національній свідомості певного народу. Гете, Стендаль, Шевченко і т.д. вважаються письменниками національної літератури, і всі вони переслідують унікальні ідеї, почуття, звичаї і т.д. своєї нації. Коли цей національний характер повністю відображений, він набуває універсальності і стає світовою літературою.

Термінологія громадянської літератури (시민문학)

Література (як і термінологія) відображає громадянську свідомість на прикладі сучасного громадянського суспільства. Громадянське суспільство з'явилося в результаті буржуазної революції, яка повалила феодальний лад, і відповідає духу індивідуалізму та раціоналізму. Також можна сказати, що це суспільство, створене розвитком і становленням капіталізму.

Термінологія образотворчого мистецтва (순수문학)

У найширшому розумінні – це поезія, проза і драматургія в усіх їхніх формах. У випадку з консенсусною або популярною літературою розрізняють літературу, яка не мотивована нечистими мотивами, і літературу, яка шукає більш чистого мистецького натхнення. У Кореї вона з'явилася в 1930-х роках під назвами мистецької школи, школи техніки та школи художньої вищості, але після 8-15 років встановила своє теоретичне підґрунтя як література, що відстоює людяність.

Термінологія популярної літератури (대중문학)

Останніми роками межа між нею та чистою стала розмитою, оскільки якість так званої популярної літератури покращилася, водночас чиста література також стала цікавішою.

Термінологія літератури опору (антивоєнна література) (저항문학)

Література, що виникла паралельно з антинацистським та антиурядовим рухами опору в окупованій нацистами Франції під час Другої світової війни. Арагон, Сартр і Камю є одними з письменників, чію творчість можна простежити тут. Ширший термін "література опору" іноді використовується для позначення антифашистської, антинацистської та антиімперіалістичної літератури з усього світу.

Термінологія перехідної літератури (전향문학)

У широкому сенсі описує процес відмови від свого віросповідання під тиском влади; у вузькому – відмову від комуністичних ідей та боротьбу з ними. Серед відомих зарубіжних творів – "Подорож до Радянського Союзу" Зедда та "Полуденна темрява" Кестлера.

Термінологія Ле Портаж (르포르타주)

З французької мови перекладається як репортаж, в кінці – термінологія репортажної літератури. Це письмовий звіт про події, які насправді відбуваються або щойно закінчилися, був популярний у Європі після Першої світової війни, і його пишуть і сьогодні. Це різновид документальної літератури, що включає біографії, подорожні нотатки, наукові спостереження, історичні оповідання, листування та щоденники.

Термінологія порівняльного літературознавства (비교문학)

Вивчення взаємовідносин між культурою однієї країни та культурами інших країн, тобто обмін культурами та їхні взаємовпливи. Як таке, воно має характеристики як частини літературної історії країни, так і загальної літературної історії, яка займається літературними рухами між країнами. Займає соціологічну позицію, виходячи з еволюційної ідеї про те, що національні літератури розвивалися по-різному від одного і того ж походження.

Французькі вчені обмежили часовий проміжок сучасністю, простежили появу, рух і вплив іноземних авторів на сторінках газет і журналів, а їхні дослідження започаткували порівняльне літературознавство як академічну наукову дисципліну.

Термінологія заангажованності (참여의 문학)

Літературна течія, що виникла в Європі після Другої світової війни. Вона пропагує активну участь людини в історичному часі, тобто участь у політиці. Серед письменників-представників – Сартр і Бовуар, а в основі їхньої творчості лежить екзистенціалізм – ідея про те, що людське існування передує людській сутності.

Іншими словами, можна з упевненістю сказати, що екзистенціалістська література виникла в процесі наближення до більш реалістичного суспільства.

Тривожна термінологія (불안의 문학)

Вираження соціального та ментального неспокою після Першої світової війни, тенденція, яка домінувала серед молодих французьких письменників.

Термінологія абсурду (부조리의 문학)

Література абсурду виникла в Європі після Другої світової війни і була зосереджена навколо Альбера Камю. В її основі лежить сильна філософська позиція, яка визнає абсурдність людського стану та реального життя, а також те, що необхідно кидати йому виклик без відчаю, щоб повстати проти всіх тисків і насильства, які руйнують людство.

Термінологія фразеології (구전문학)

Не записується, а передається усно. Базується на народних піснях, казках, старих історій, легендах та переказах.

Термінологія історичної літератури (역사문학)

Література, яка знаходить свій сюжет в історичних подіях та постатях. Існують епічні поеми, такі як "Іліада" Гомера, та історичні романи, такі як "Вільгельм Мейстер" Гете. Крім того, існує усна література, тобто розповідний зміст якої тісно пов'язаний з народом, і наративна література, яка записана.

Важливо зазначити, що на відміну від самої літератури, її термінологія може використовуватися в різних підвидах не змінюючи власного значення.

1.5. Вплив глобалізації на взаємодію літературознавчих термінів

Глобалізація впливає на взаємодію літературознавчих термінів, змінюючи способи сприйняття, аналізу та інтерпретації літературних творів у світовому масштабі. Цей процес не лише зближує культури та розширює доступ до різноманітних літературних традицій, але і спонукає до адаптації та переосмислення літературних термінів у відповідь на нові культурні, технологічні та соціальні виклики.

Одним з основних аспектів впливу глобалізації на літературознавчу термінологію є зближення та взаємовплив різних літературних традицій. Зростаючий інтерес до літературних творів інших країн та культур спричиняє потребу у стандартизації термінології та її перекладі на різні мови. Це допомагає забезпечити спільну мову для обговорення літературних явищ та сприяє кращому розумінню та комунікації між різними культурами.

З іншого боку, глобалізація також призводить до появи нових літературних тенденцій та жанрів, які не завжди мають аналогічні терміни в різних культурах. Це створює потребу у новій літературній термінології, яка б відображала сучасні реалії та тенденції. Наприклад, терміни, пов'язані з цифровою літературою, веб-літературою, альтернативними жанрами та іншими нововведеннями, можуть виникати або адаптуватися для відображення цих нових явищ.

Крім того, глобалізація також впливає на способи дослідження та аналізу літературних текстів. Літературні дослідники та критики стикаються з потребою адаптувати термінологію для розуміння та аналізу творів, що представляють різні літературні традиції (Lee P. H., 2003). Вони також можуть використовувати терміни з різних культур для пояснення та інтерпретації певних аспектів текстів.

Усі ці процеси свідчать про необхідність постійного оновлення та розвитку літературної термінології в умовах глобалізації. Відкритість до нових літературних традицій та технологічних змін, а також зусилля зі стандартизації та адаптації термінології, є важливими кроками у забезпеченні продуктивної взаємодії між культурами та розвитку світової літературної спільноти.

Глобалізація суттєво впливає на розвиток корейської літературної термінології, викликаючи як спільність елементів з іншими культурами, так і унікальні адаптації до специфічних потреб та контекстів корейської літературної традиції. Цей процес формує нові концепції та терміни, відображаючи глобальні тенденції та зміни в корейському суспільстві.

Перш за все, глобалізація сприяє взаємному впливу термінології з інших культурних традицій. За останні роки ми бачимо збільшення обміну літературною термінологією між корейською та іншими мовами, що відображається у використанні англійських термінів, таких як *fiction* – 픽션 чи *genre* – 장르, у корейських текстах. Це стимулює розуміння та співпрацю між корейськими та міжнародними літературними спільнотами.

З іншого боку, глобалізація також зумовлює необхідність адаптації термінології до унікальних аспектів корейської культури та літературної традиції. Наприклад, поняття, як 한, 정 або 눈치, які не мають точного еквівалента в англійській чи інших мовах, а є концептом емоцій та почуттів, можуть потребувати спеціальних термінів або пояснень для визначення їхнього значення та контексту в корейській літературі.

Глобалізація також стимулює виникнення нових літературних жанрів та технологій, що вимагають розробки відповідної термінології. Наприклад, зростання популярності веб-літератури та цифрових книг у корейському суспільстві породжує потребу у термінах, що описують ці нові формати та способи взаємодії з ними.

Загалом, глобалізація впливає на корейську літературну термінологію, сприяючи як універсалізації та стандартизації, так і адаптації до унікальних аспектів корейської культури та сучасних літературних тенденцій. Цей процес не лише збагачує корейську літературну спадщину, а й сприяє її взаємодії зі світовою літературною сценою.

Висновки до розділу 1

Корейська література має багату та різноманітну історію, яка охоплює понад тисячу років. Перші твори корейської літератури датуються періодом Трьох

королівств, і з того часу корейська література зазнала значних змін і трансформацій, відображаючи соціальний, політичний і культурний розвиток корейського народу протягом століть.

Літературні терміни поділяються на усні та письмові, і включають терміни з вітчизняної літератури та переклади зарубіжної літератури. До першого типу належить документальна літературознавча термінологія, яка включає репортажну, подорожню, дослідницьку літературу тощо, а до другого типу – такі терміни, як підрив, підривна діяльність, участь, тривога, абсурд, сатира, демократична термінологія, освітня, критична, тілесна тощо, які іноді розглядають разом з освітньою, критичною, тілесною літературою та ін. З географічної точки зору можна виокремити світові та національні терміни, а з історичної – терміни громадянської літератури. Залежно від якості твору та ставлення автора, її поділяють на чисту літературу, традиційну літературу та популярну літературу. Однак інше значення має порівняльне літературознавство, яке є галуззю літературознавства.

Аналіз спільних елементів та відмінностей у літературній термінології між корейською та іншими мовами демонструє важливість культурного контексту у розумінні та аналізі літературних текстів. Хоча спільність базових понять підкреслює універсальність деяких аспектів літературної термінології, відмінності відображають багатоманітність культурних та лінгвістичних специфік кожної країни. Ця взаємодія між мовами сприяє глибшому розумінню та вдосконаленню літературного аналізу як в корейському, так і в міжнародному контексті.

Кожна категорія літературної термінології відповідає певному типу літератури, незалежно від її жанру, тематики чи стилю.

Глобалізація має значний вплив на корейську літературу. Це призвело до появи нових понять і термінів, які відображають світові тенденції та зміни в корейському суспільстві. Зокрема, зростання популярності інтернет-літератури та цифрових книжок призвело до потреби в нових термінах для опису цих форматів і способів взаємодії з ними. Глобалізація також сприяє універсалізації та стандартизації корейської літературної термінології, допомагає адаптувати її до унікальних аспектів корейської культури та сучасних літературних тенденцій. Це

збагачує спадщину корейської літератури та сприяє обміну зі світовою літературною спільнотою.

РОЗДІЛ 2. ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ ВИКОРИСТАННЯ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ В КОРЕЙСЬКІЙ ЛІТЕРАТУРІ

2.1. Проблеми перекладу літературознавчих термінів

Проблеми неперекладності термінів в корейській літературі можна поділити на чотири категорії: унікальність культури, відмінність історичного контексту, специфічність лінгвістичних особливостей та брак стандартизації.

1. В корейській культурі і літературі існують унікальні концепції та поняття, які можуть бути складними для точного перекладу на інші мови. До вже згаданих 한, 정 та 눈치 можна додати велику вибірку неперекладних концептів з позначення емоцій або почуттів:

– 한 – хан – позначення глибоких людських страждань як один з аспектів корейської культури.

– 정 – чжон – тепле почуття прихильності між людьми, які мають близькі стосунки.

– 눈치 – поняття, що означає тонке мистецтво у вмінні слухати й оцінювати настрої інших людей.

– 흥 – хин – відчуття піднесення, азарту та захопленості.

– 허 – хо – відображає відчуття порожнечі, розчарування або екзистенційного відчаю; відображає екзистенційну тривогу та екзистенціалістські теми, що переважають у сучасній корейській літературі, оскільки автори намагаються вирішити питання ідентичності, відчуження та сенсу життя у світі, що стає дедалі складнішим і швидко змінюється.

– 애 – е – означає глибоку прихильність, співчуття та емпатію; охоплює широкий спектр емоцій, від романтичного кохання до безкорисливої відданості, і часто зображується в літературі через теми жертвності, альтруїзму та співчуття до інших.

2. Багато термінів у корейській літературі відображають специфічні аспекти корейської історії та культури:

– 아리랑 – аріран – корейська фольклорна пісня; деякі лінгвісти висунули гіпотезу, що "арі" (아리) означало "прекрасний", а "ран" (랑) – "коханий" або "наречений/а" у давній корейській мові; разом ці два слова означали "моя кохана людина".

– 향가 – хянга – вірші, написані китайськими ієрогліфами в системі, відомій як хянчаль, у період Об'єднаного Сілла та раннього Корьо.

– 향일 – ханиль – позначає період опору японському колоніальному пануванню, коли література часто відображає боротьбу, жертви та стійкість корейського народу проти колоніального гніту.

– 고전시 – гочжонші – класична корейська поезія, зазвичай написана класичними китайськими ієрогліфами (한자).

– 시조 – шічжо – традиційна корейська поетична форма, що характеризується фіксованою структурою з трьох рядків і певною кількістю складів (часів династії Корьо та Чосон); часто звертається до тем природи, кохання та соціальної критики.

– 판소리 – пансорі – різновид сольної опери, в якій одна людина виконує комбінацію чан (창; звук), анірі (아니리; слова) та норимсе (너름새; жести та рухи) під акомпанемент гуйон (구연; барабанщика).

3. Корейська мова має свою унікальну граматичну структуру та систему писемності, що може призводити до труднощів у точному перекладі термінів на інші мови:

– 각설 – гаксоль – позначає зміну теми в уривку; очолює абзац або розділ і зазвичай відокремлюється від решти уривку комою або крапкою.

– 근 – гин – означає близькість або тісноту, часто використовується для опису стосунків або зв'язків між персонажами чи подіями.

– 중 – чжун – означає важливість або значущість, часто використовується для виділення ключових тем або ідей у літературному творі.

– 합 – хап – означає гармонію або єдність, часто використовується для опису балансу та узгодженості різних елементів у літературному творі.

4. Деякі терміни в корейській літературній термінології можуть мати декілька варіантів перекладу, що ускладнює розуміння та використання цих термінів в академічних чи професійних контекстах:

– 풍류 – пунню – 1). максимальна наближеність до природи; відчуття розслабленості, свободи; 2). смак до мистецтва, моди або музики; 3). ортодоксальна музика.

У зусиллях подолати ці проблеми важливо розвивати стандартизовану термінологію, що відповідає сучасним вимогам літературознавства, а також стимулювати діалог та обмін між мовними та культурними спільнотами. Також важливо вдосконалювати методи перекладу та розробляти нові стратегії для передачі специфічних концепцій та понять корейської літературної термінології в інші мови.

2.2. Особливості термінології в корейській літературі та її використання в історичному підтексті

Існує чотири основні традиційні поетичні форми: рідні пісні “хянга” (향가), особливі пісні “п्योंгок” (별곡) або довгі вірші “чанга” (창가), сучасні мелодії “шіджо” (시조) і вірші “каса” (가사). Інші поетичні форми, що процвітали протягом короткого часу, включають стиль кьонгі (경기) у 14 - 15 століттях та акчан (악장) у 15 столітті. Найбільш репрезентативним акчаном є 용비어천가 ("Пісні про летючих драконів"), цикл, складений на честь заснування династії Чосон. Корейська поезія спочатку призначалася для співу, і її форми та стилі відображають її мелодійне походження. Основою її просодії є рядок, що складається з чергування груп з трьох або чотирьох складів, ймовірно, найприродніший ритм для мови.

1. Хянга 향가

Найдавнішою поетичною формою є хянга – вірші, записані в системі хянчаль, що датуються від середнього періоду правління династії Об'єднаних Сілла до раннього періоду правління династії Корьо (935 - 1392 рр.). Вірші писалися у чотири, вісім або десять рядків; найпопулярнішою була десятирядкова форма, що

складалася з двох чотирирядкових і заключної дврядкової строф. Поети були або буддйськими ченцями, або членами Хварандо (화랑도) – школи, в якій лицарська молодь навчалася громадянським і військовим чеснотам, готуючись до державної служби. Сімнадцять із двадцяти п'яти збережених хянга є буддистськими за натхненням і змістом.

2. Пьольгок 별곡 або чанга 창가

Пільгок, або чанга, процвітала впродовж середнього та пізнього періоду Корьо. Вона характеризується рефреном (повторення групи слів, рядка або кількох віршових рядків у строфах) в середині або в кінці кожної строфи. Рефрен задає настрої або тон, який передає мелодію і дух вірша або пов'язує вірш, що складається з окремих частин з різним змістом. Темою більшості цих анонімних віршів є кохання, радощі і муки якого виражені відвертою і сильною мовою. Вірші співали під музичний супровід, переважно жінки-виконавиці, відомі як кісен (기생) або гіньо (기녀).

3. Шічжо 시조

Шічжо є найдавнішою і найпопулярнішою формою корейської поезії. Хоча деякі вірші приписують авторам пізньої династії Корьо, це насамперед поетична форма династії Чосон (1392-1910). Шічжо – це трирядкові вірші, в яких кожен рядок має від чотирнадцяти до шістнадцяти складів, а загальна кількість рідко перевищує сорок п'ять. Кожен рядок складається з груп по чотири склади. Шічжо може стосуватися конфуціанських етичних цінностей, але є також багато віршів про природу та кохання. У першій половині правління династії Чосон головними авторами шічжо були представники конфуціанської верхівки янбан (양반) та кісен. У другій половині правління династії Чосон розвинулася довша форма під назвою сасоль шічжо (사설시조; "оповідне шічжо"). Письменники цієї форми були переважно простими людьми, а тематика творів включала більш приземлені теми, такі як торгівля та корупція, а також традиційну тему кохання. Крім того, у сасоль шічжо часто використовували сленг, вульгарну лексику та оноματοпею (процес імітації засобами мови різних позамовних звукових явищ, а також самі слова, що є результатом звуконаслідування).

4. Каса 가사

Каса виникла приблизно в той самий час, що й шічжо. На етапі свого становлення каса запозичила форму китайського цзу (慈; ліричної поезії) або фу (賦; римованої прози). Каса, як правило, набагато довша за інші форми корейської поезії і зазвичай пишеться збалансованими двовіршами. Будь-який рядок двовірша поділяється на дві групи, перша з яких трьох- або чотирьохскладна, а друга цілковито чотирьохскладна. Історія каса поділяється на два періоди, поділ позначений японським вторгненням 1592 - 1597 років. У ранній період вірш зазвичай мав довжину близько ста рядків і стосувався таких тем, як жіноча краса, війна та усамітнення. Авторами зазвичай були янбани. У пізніший період вірші, як правило, були довшими і стосувалися моральних настанов, описів подорожей, вигнання та особистих нещастя автора. Пізніші автори, як правило, були простолюдинами.

5. Акчан 악장

Одразу після заснування династії Чосон наприкінці 14 століття і заснування нової столиці в Сеулі, невелика група поетичних пісень під назвою акчан була написана, щоб відсвяткувати початок правління нової династії. У своїх ранніх прикладах форма акчан була порівняно вільною, запозичивши стиль з ранньої китайської класичної поезії. Тоді як ранні акчани, як правило, короткі, пізніші складаються зі ста двадцяти п'яти катренів.

Корейську прозову літературу можна поділити на оповідання, художню літературу та літературні твори.

1. Оповідання включають міфи, легенди та народні перекази, знайдені в письмових джерелах. Основними джерелами цих наративів є два великі історичні записи, складені за часів династії Корьо: Самгук сагі (삼국사기; 1146 р.) та Самгук юса (삼국유사; 1285 р.). Найважливіші міфи стосуються Сонця і Місяця, заснування Кореї Тангуном (단군) та життя давніх королів. Легенди стосуються географічних назв, власних імен та природних явищ. Казки включають історії про тварин, людожерів, гоблінів та інших надприродних істот, про винагороду за добро і покарання за зло, про розум і дурість. Оскільки укладач Самгук юса був майстром

дзен-буддизму (불교에서 선종), його збірка включає життя буддійських святих, історію виникнення монастирів, ступ і дзвонів, розповіді про чудеса, здійснені Буддами і бодгісаттвами (보살), та інші казки, багаті на шаманські та буддійські елементи. Збірники, створені в період Корьо, зберегли історії доісторичних часів, Трьох держав і династії Сілла і залишилися основними джерелами такого матеріалу. Пізніші збірки, зроблені за часів династії Чосон, слугували основним джерелом матеріалів для пізніших художніх творів династії Чосон.

2. Літературний альманах (얼머넉) складається з випадкових нотаток янбанів на чотири широкі теми: історія, біографія, автобіографія та поетична критика. Як і художня література, ці нотатки вважалися поза межами офіційно дозволеної китайської прози (наприклад, меморіалів, панегіриків і записів), але вони надавали янбанам можливість для особистого самовираження. Таким чином, зображення звичаїв, манер і духу часу, в який вони були написані, робить ці твори невід'ємною частиною корейської прози.

До усної літератури належать усі тексти, які усно передавалися з покоління в покоління до винайдення хангиля – балади (발라드), легенди (전설), театри масок (가면극), тексти лялькових вистав (인형극) та оповіді-співи пансорі (판소리).

Незважаючи на високорозвинену літературну діяльність на початку корейської історії, тексти пісень не були записані до винайдення хангиля. Ці тексти, що передаються усно, називаються баладами і класифікуються за виконавцем (чоловіком чи жінкою), тематикою (молитва, праця, дозвілля) та регіональним стилем співу (столичний, західний та південний).

1. Легенди (전설) включають всі ті народні історії, що передаються усно і не зафіксовані в жодному письмовому документі. Легенди довгий час були основною формою літературної розваги для простого народу. У них ідеться про персоніфікованих тварин, хитромудрі трюки, участь богів у людських справах і походження всесвіту.

2. Театри масок (가면극) поширені в провінціях Хахве (안동하회마을), Чінчжу (진주시), Тонмьонсон (동명성왕), Кімхе (김해시) та районі Тонне (동래구) в Північній та Південній провінції Кьонсан (경상도); Янджу (양주시) в провінції Кьонгі (경기도);

Понсан (봉산군) в провінції Хванхе (황해도) і Пукчон (북청군) в провінції Південний Хамгьон (함경도). Найбільш репрезентативними є жанр санде норі (산대놀이) з Янджу, тальчум (탈춤) з Хахве та окванде (오광대; п'єса з п'ятьма акторами) з Чінчжу. Хоча походження цих п'єс невідоме, загалом вважається, що вони розвинулися з примітивних общинних церемоній. Поступово церемоніальний аспект зникав і вони перетворювалися на драматичні та комічні вистави. Діалог був дещо гнучким, актори могли вільно імпровізувати та сатирично висміювати, як того вимагав випадок. П'єси не ставилися на сцені, і не існувало чітких обмежень щодо простору чи часу, в якому відбувалися вистави. Глядачі традиційно не лише пасивно спостерігали за виставою, але й реагували на неї голосовими вигуками. Організація вистав-масок – через повторення та різноманітність – досягала дивовижного ефекту драматичної єдності.

3. Збереглося лише два тексти лялькових вистав того часу: ккогдукакші норим (꼭두각시놀음) (також відома як "Гра старого Пака") та мансончжон норі (만석중놀이). Обидві назви походять від імен персонажів п'єс. Немає жодної теорії фбо запису щодо походження та поширення цих п'єс. Сюжети лялькових п'єс, як і театру масок, сповнені сатиричної соціальної критики. Персонажі – Пак Чом Чжі, губернатор Пьонгама, буддійський монах Ккогдукакші та Хон Тон Чжі – танцюють і співають, розігруючи знайомі казки, що викривають зловживання панівних класів.

4. Останній тип народної літератури можна знайти в текстах пансорі часів династії Чосон. Ці тексти вперше були записані у 19 столітті як вірші, але згодом письмова форма перетворилася на художню співану літературу пансорі, яку широко розповсюджували серед простого люду. Спочатку весь репертуар п'ансорі складався з дванадцяти мадангук (마당극) або заголовків. Тексти поступово розвивалися з легенд, які слугували їм джерелом, і змінювалися та розширювалися, коли передавалися від одного виконавця до іншого.

2.3. Словник літературознавчих термінів

Літературну термінологію можна поділити за декількома аспектами для більш покращеного розуміння:

1. Літературні напрями:

– 감상주의 – камсончжуе – сентименталізм – емоції, такі як любов або ненависть, не зображують реалістично, натомість штучно заохочують насолоду через потурання нарцисичним почуттям.

– 계급주의 – кегипчжуе – гагізм – літературні ідеї, які пропагував і практикував Корейський альянс пролетарських митців, який вважав, що література має бути засобом пропаганди класової революції через насильницьку боротьбу з метою створення рівного суспільства.

– 계몽주의 – кємончжуе – просвітництво – різновид дидактичної літератури, в якій автор намагається навчати людей, апелюючи до їхнього розуму з позиції вчителя.

– 고전주의 – кочжончжуе – класицизм – літературний напрям, що виник у Європі в 17-18 століттях, заснований на класичній красі Греції та Риму і спрямований на універсальну, родову красу, а не на індивідуальність.

– 구조주의 – кучжочжуе – структуалізм – дослідницька методологія, яка розглядає літературний твір як організовану структуру, тобто взаємозв'язок різних елементів у творі.

– 낭만주의 – нанманчжуе – романтизм – літературний стиль, популярний у Німеччині, Англії, Франції та інших країнах з кінця 18 століття до початку 19 століття, що виник у відповідь на класицизм і характеризується бурхливою емоційною експресією, що цінує свободу та індивідуальність і переслідує ідеали, а не реальність.

– 사실주의 – сашільчжуе – реалізм – тенденція в мистецтві зображати такі предмети, як природа і життя, такими, якими вони є, або світогляд, який розглядає природу людини як історичну та соціальну істоту, на протигагу романтизму кінця 19 століття.

– 상징주의 – санчжінчжуе – символізм – літературна течія, що виникла у Франції в середині 19 століття як реакція на натуралізм; вона прагнула показати внутрішній, містичний світ за допомогою символів.

2. Тематика романів:

– 가정 소설 – качжон сосоль – сімейно-побутовий роман – одна з класифікацій змісту старих романів; роман, який розказує про повсякденність та побут сімейного життя.

– 농민 소설 – нонмін сосоль – фермерський роман – роман, у якому головними героями є селяни, що займаються сільським господарством.

– 대중 소설 – течжун сосоль – популярна художня література – романи, призначені для читання широким загалом, такі як романтичні романи, наукова фантастика, детективні романи тощо.

– 대하 소설 – теха сосоль – епічна література – роман, який зображує конфлікти та протистояння між групами та окремими особами протягом тривалого періоду часу з величезною кількістю деталей.

– 실험 소설 – шіром сосоль – експериментальна фантастика – роман, який написаний на основі фактів власних спостережень та експериментів автора, а не авторської уяви.

– 심리 소설 – шімні сосоль – роман, в якому акцент робиться на зображенні людської психології; сюди відносять не лише плаский психологізм, а й сюрреалістичні твори, що заглиблюються у світ несвідомого.

– 악한 소설 – акхан сосоль – злий роман – роман, головним героєм якого є антагоніст; форма художньої літератури, що виникла в Іспанії в 16 столітті і не має чітко вираженого сюжету.

3. Форми літератури:

– 경향 문학 – кьонян мунхак – тенденційна література – твори, які не є чистою літературою, але свідомо порушують політичні, моральні, релігійні та класові питання з метою просвітити та спрямувати громадськість.

– 가전 – качжон – форма епічної літератури, в якій пишуться антропоморфні біографії; літературна форма, що розквітла після періоду середнього Корьо, в якій життя реальних людей описується у формі біографій.

– 가면극 – камьонгик – театр масок – ретельно стилізована придворна розвага, що складалася з поезії, музики, танців, барвистих костюмів і сценічного видовища.

– 가전체 문학 – качжонче мунхак – псевдоепічна література – форма епічної літератури; літературна форма, що розквітла після періоду середнього Корьо, також відома як одна з форм антропоморфної біографії.

– 구비문학 – кубімумхак – усна література – література, яка передається з вуст в уста без запису; характеризується розмовною, усною, колективною, фольклорною та етнічною формою.

– 교술시 – кьосульші – описова поезія – поезія, яка характеризується об'єктивним описом, поясненням та інформуванням про певні об'єкти або персонажів.

– 기록 문학 – гірок мунхак – документальна література – також відома як репортажна література; літературний твір, який має форму достовірного запису перебігу подій або стану речей, як вони відбувалися в реальності.

– 문학 사회학 – мунхак сахвихак – літературна соціологія – почуття розуміння і переживання краси; свідомість, яка оперує ментальними установками, що сприймають і продукують естетичні речі.

4. Поняття:

– 각색 – каксек – адаптація – виключно театральний термін; переписування художнього чи нехудожнього твору на сценарій для сцени.

– 감정이입 – камчжонііб – емоційне перенесення – техніка вираження думки або почуття автора, які переносяться на об'єкт або іншу людину.

– 구조 – кучжо – структура – цілий літературний твір, внутрішні елементи якого організовані або структуровані.

– 기지 – кічжі – кмітливість – інтелектуальна здатність знаходити схожість у різних речах і виражати її в письмовій або стислій формі.

– 기호학 – гіхохак – семіотика – метод літературознавства, який аналізує літературні твори, розглядаючи їх як систему символів.

– 내재율 – нечжеюль – підтекстовий ритм – на відміну від зовнішнього ритму рими, прихований у реченні як тонкий музичний елемент, як у вільному вірші або поезії у прозі.

– 내적 독백 – нечжок токпек – внутрішній монолог – наративний прийом у психологічній фантастиці 20 століття, коли зовнішні події описуються опосередковано, через психологічний монолог персонажа.

– 내포 – непо – підтекст – нове значення, яке створюється в структурі художнього твору зі словникового значення.

– 방백 – панпек – апарт – репліка у п'єсі, яку вимовляють, сподіваючись, що її почують глядачі, але не інша людина на сцені.

5. Елементи сюжету:

– 갈등 – кальдин – конфлікт – вольове протистояння між двома персонажами, поняттями, внутрішніми почуттями тощо.

– 심볼 – шімболь – символ – умовне позначення людини або предмета, що виражає абстрактну думку за допомогою асоціації.

– 액자 – екчжа – обрамлена композиція – метод композиції, в якому внутрішня історія міститься в зовнішній історії, тоді як зовнішня історія виступає в ролі рамки, а внутрішня історія стає основною.

– 에필로그 – епілоги – епілог – завершальний пролог і антитеза поеми, роману, п'єси тощо.

– 역설 – йоксоль – парадокс – твердження або факт, який здається протилежним істині, але містить у собі істину.

– 우화 – ухва – алегорія – коротке оповідання, яке представляє очищення людини як щось, що відбувається між тваринами, богами або предметами, з моральним уроком.

– 자율성 – чжаюльсон – автономність – властивість літературного твору мистецтва формувати себе в завершене ціле завдяки власній внутрішній структурі.

– 직유 – чжікю – порівняння – фігура мови, яка безпосередньо пов'язує первинну ідею з вторинною ідеєю.

Висновки до Розділу 2

У корейській літературі деякі слова важко перекласти, оскільки вони є унікальними для корейської культури, мають різні значення в історичному контексті, мають особливі мовні особливості або не мають стандартного перекладу.

У Корей є чотири основні типи традиційної поезії: рідні пісні “хянга” (향가), особливі пісні “п्योंгок” (별곡) або довгі вірші “чанга” (창가), сучасні мелодії “шіджо” (시조) і вірші “каса” (가사). Були також два інших типи, які були популярні протягом короткого часу в минулому. Корейська поезія спочатку була призначена для співу, а її різні стилі та форми вказують на її музичне коріння. Спосіб розташування слів у вірші заснований на схемі з трьох або чотирьох складів, що є природним ритмом для мовлення.

Корейську прозову літературу можна поділити на оповідання, романи та літературні твори. Оповідання включають міфи, легенди та народні казки, а важливими джерелами є "самгуксагі" та "самгукюса", складені за часів династії Корьо. Міфи – це історії про сонце і місяць, заснування Дангуна і стародавніх королів, а легенди - це історії про географічні назви, власні імена і природні явища. Казки включають історії про тварин, привидів, надприродних істот і баланс між добром і злом. Казки Трьох Держав також включають історії, складені дзен-буддистськими монахами, які також мають буддистські елементи. Твори, написані за часів династій Корьо та Чосон, зберегли історії кожного періоду, а також були використані в художніх творах пізнішої династії Чосон. Крім того, літературні альманахи охоплюють історію, біографію, автобіографію та поетичну критику, яка

складалася з нотаток придворних. Корейська проза містить важливі елементи, що описують звичаї, манери та дух того часу.

До усної літератури належать балади, легенди, ігри масок, лялькові вистави та пансори, які існували до винайдення хангульської мови. Хоча тексти пісень не записувалися до винайдення хангыль, вони передавалися усно і класифікуються за виконавцями, темами та регіонами. Багато пісень, що збереглися, були визначені корейським урядом як "нематеріальні національні скарби" і зараз записуються. Легенди передаються усно і включають в себе неписані народні казки, що розповідають про антропоморфізм тварин, фокуси, божественне втручання і походження всесвіту. Ляльковий театр включає театр маріонеток та театр мансокчжон, і, як і театр масок, містить соціальну критику людської поведінки. Пансори був записаний за часів династії Чосон і набув широкої популярності серед простого люду.

ВИСНОВКИ

Здійснене дослідження забезпечило повне вивчення літературознавчої термінології корейської мови, висвітлюючи її значення, розвиток і культурні зв'язки в більш широкому контексті корейської літератури. Ми проаналізували ключові терміни, пов'язані з жанром, формою, технікою оповіді та тематичними мотивами, щоб розкрити складну лінгвістичну та концептуальну основу, яка лежить в основі нашого дослідження та сприйняття літератури, написаної корейською мовою.

Наше дослідження показало, що корейська мова має багатий гобелен літературного вираження, який відображає багатовікову культурну спадщину, історичний розвиток і мистецькі інновації. Корейська література, починаючи від класичної поезії та прози та закінчуючи сучасними есе та романами, пропонує широкий спектр жанрів, стилів і тем, які відображають складність і різноманітність корейського досвіду.

Було продемонстровано динамічну взаємодію, яка існує між культурою, літературою та мовою в Кореї, і продемонстровано, як термінологія, використана в літературі, віддзеркалює та формує більш широкі суспільні тенденції, ідеології та цінності. Ми отримали уявлення про те, як мова діє як засіб вираження та обговорення ідентичності, ідеології та соціальної критики, аналізуючи ці слова в контексті історичних подій, культурних рухів і соціальної динаміки.

Пошукова робота з літературної термінології підкреслила, наскільки важливими є міждисциплінарна співпраця, міжкультурний діалог і переклад для покращення розуміння та поваги корейської літератури на світовій арені. Потребу в стандартизованій термінології та міжкультурному обміні зменшується, оскільки корейська література здобуває все більше міжнародного визнання. Це сприяє осмисленому сприйняттю корейських літературних творів ширшою аудиторією в усьому світі.

У світлі цих результатів очевидно, що термінологія, використовувана в літературознавстві корейською мовою, відіграла важливу роль у формуванні критичного дискурсу, наукового пошуку та культурного обміну в корейському

літературознавстві. Ми можемо збільшити наше розуміння багатства, складності та неминучого значення корейської літературної традиції, поглиблюючи наше розуміння цих термінів та їхнього значення в ширшому контексті корейської літератури.

Отже, проведене дослідження допомогло нам дійти до таких висновків:

1. Корейська нація пройшла через багато труднощів і випробувань протягом своєї історії, і література, написана цією нацією, відображає її свідомість, яка вистояла і продовжувала боротися за виживання.

2. Корейську літературу прийнято класифікувати відповідно до зміни династій: Когурьо (고구려), Санго (상고시대의 문학), Об'єднаного Сілла (통일신라시대의 문학), Корьо (고려시대의 문학), Чосон (조선 전기 문학) та пізній Чосон (조선 후기 문학).

3. Сучасна ера корейської літератури розпочалася з японською колонізацією Кореї у 1910 році.

4. У літературній науці система понять і термінів, відомих як літературознавча термінологія, використовується для аналізу, розуміння та опису літературних подій, творів і творчих методів. Як і література, термінологія ділиться на усну та письмову форму, а також включає терміни з перекладів національної та іноземної літератури на різні мови.

5. Корейська література та відповідні терміни зараз розвиваються та змінюються, відображаючи різноманітні аспекти корейської культури та суспільства.

6. Таким чином, розвиток сучасної корейської літератури та літературознавчої термінології демонструє складну взаємодію між традиційними та новими культурними принципами, досягненнями технологій і світовими тенденціями. Збагачення та просування корейської літературної та культурної спадщини у світовому контексті залежить від постійного розвитку термінології та відкритого діалогу між поколіннями та культурами.

7. Кожен вид літературознавчої термінології відповідає поточному жанру, темі або типу літератури: національна література, громадянська, образотворче

мистецтво, популярна література, опору, перехідна, Ле Портаж, порівняльне літературознавство, заангажованість, тривожна література, абсурд, фразеологія та історична література.

8. На взаємодію літературознавчих термінів впливає глобалізація, змінюючи те, як люди бачать, аналізують і інтерпретують літературні твори по всьому світу. Цей процес не тільки зближує культури та розширює доступ до різних літературних традицій, але й спонукає до переосмислення та адаптації літературних термінів у відповідь на нові соціальні, культурні та технологічні виклики.

9. Термінологія має адаптуватися до особливостей корейської культури та літературної традиції через глобалізацію. Наприклад, поняття, такі як 한, 정 або 눈치, які є поняттями емоцій і почуттів і не мають точного еквівалента в англійській чи інших мовах, можуть потребувати спеціальних термінів або пояснень для визначення їхнього значення та контексту в корейській літературі.

10. У корейській літературі існує чотири категорії проблем неперекладності термінів: унікальність культури, відмінність історичного контексту, специфічність лінгвістичних особливостей і брак стандартизації.

11. Існує чотири основні традиційні поетичні форми: рідні пісні “хянга” (향가), особливі пісні “п्योंгок” (별곡) або довгі вірші “чанга” (창가), сучасні мелодії “шіджо” (시조) і вірші “каса” (가사).

12. Корейська проза поділяється на оповідання, художню літературу та літературні твори.

13. До усної літератури належать усі тексти, які передавалися з покоління в покоління до винайдення хангиля. Це включає балади (발라드), легенди (전설), театри масок (가면극), лялькових вистави (인형극) та оповіді-співи пансорі (판소리).

Анотація

초록

이 용어집은 한국어로 된 문학 용어를 탐구합니다. 문학 텍스트를 기술하고 분석하기 위해 한국어 문학에서 사용되는 주요 용어를 분석하고 체계화하는 데 중점을 두고 있습니다. 이 연구에는 다양한 문학 장르, 양식, 기법, 주제를 특징짓는 용어와 한국의 문화적, 역사적 맥락과의 관계에 대한 검토가 포함됩니다.

이 작업은 문학 연구, 사전, 학술 논문, 한국 문화 자료 등 다양한 출처를 바탕으로 이루어졌습니다. 한국 문학에서 사용된 전통 용어와 현대 용어는 물론 다른 언어의 유사 용어도 분석합니다.

이 연구의 결과는 한국어로 된 문학 텍스트에 대한 이해를 높이고 한국 문학 전통과 문화 전반에 대한 연구에 기여할 수 있을 것입니다. 또한 이 분야 연구의 기초가 되어 문화 지식의 국제적 교류에도 기여할 수 있을 것입니다.

또한 이 연구는 문학 용어가 한국 문화의 광범위한 사회적 경향, 이념, 가치관을 반영하는 방식을 탐구하기 위해 노력할 것입니다. 작가와 학자들의 언어적 선택을 살펴봄으로써 한국 문학 담론에 내재된 정체성, 이데올로기, 사회 비판이라는 근본적인 주제를 발견할 수 있습니다.

나아가 이 연구는 세계화와 디지털화가 한국 문학 용어에 미치는 영향에 대해서도 고찰할 것입니다. 번역과 디지털 플랫폼을 통해 한국 문학에 대한 해외 관객의 접근성이 높아짐에 따라 표준화된 용어와 문화 간 이해의 필요성이 더욱 절실해지고 있습니다. 이 연구는 이러한 발전에 따른 도전과 기회를 다루고, 한국 문학 표현의 완전성과 풍부함을 보존하면서 언어적, 문화적 격차를 해소하기 위한 방안을 모색할 것입니다.

또한 이 연구는 한국을 비롯한 전 세계의 문학교육과 교육학을 형성하는 데 있어 문학 용어의 역할을 탐구할 것입니다. 교육 기관 내에서 이러한 용어가 어떻게 가르치고 전달되는지 살펴봄으로써 한국 문학 연구와 관련된 교육 방법, 커리큘럼 체계, 학습 결과에 대한 통찰을 얻을 수 있습니다. 또한 이 연구는 디지털 기술과 온라인 리소스가 문학교육의 환경을 변화시키고 협업 학습과 지식 교환을 위한 새로운 기회를 창출하는 방식을 고려할 것입니다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Шестакова О. Морфологічний спосіб творення лінгвістичних термінів к.м. Київ.
2. 100 년 의 문학 용어 사전. 아시아 : 한국문화예술위원회, 2008.
3. Abrams M. H. A glossary of literary terms. 7th ed. NY : Heinle & Heinle, 1999.
4. College Board. Glossary of literary terms for the AP. NY : Spanish Literary and Culture Course, 2013.
5. Dupriez B. A dictionary of literary devices. Canada : University of Toronto Press, 1991.
6. Kim Kichung. An Introduction to Classical Korean Literature: From hyangga to pansori. New studies in Asian culture. Armonk, NY, 1996.
7. Lee P. H. A history of korean literature. Cambridge University Press, 2003.
8. Park Eun Joo. Influence of culture on categorical structure of emotional words. Journal of Cross-Cultural Psychology, 2018.
9. 김윤식. 우리 문학 100 년. 현암사, 2001.
10. 김재철. 조선연극사. 조선어문학회, 1933.
11. 김태준. 조선소설사. 조선어문학회, 1933.
12. 김태준. 조선한문학사. 조선어문학회, 1931.
13. 문화재청국가문화유산포털. 판소리. 2021.
14. 백철. 조선신문학사상사. 백양당, 1949.
15. 백철. 조선신문학사조사. 수선사, 1948.
16. 안광. 조선문학사. 한일서점, 1922.
17. 조운제. 조선시가사강. 박문출판사, 1937.
18. 한국문학평론가협회. 국학자료원, 1999.
19. 한국문학평론가협회. 문학비평용어사전 세트. 국학자료원, 2006.